> לתשומת לבכם: במקומות מסוימים פתיחה, שמירה או העברה של התוכן עלולות להיות כרוכות בסיכון, והאתר אינו יכול להבטיח את ביטחונכם או שייפתח תמיד. החליטו בעצמכם.

מכתב פתוח של יזם סיני אל מר שי ג'ינפינג: הצעה לוותר על כהונה נוספת ולקדם שינוי בדרכי שלום

שם המכתב במקור: 一位中国企业家致习近平先生的公开信：建议不再连任并推动和平转型

תורגם מסינית. הטקסט שבסוגריים מרובעים [ ] הוא הערות רקע של המתרגם ואינו חלק מהמכתב המקורי. הסכומים ביואן הם כבמקור. בסוגריים מובא אומדן בשקלים ואחריו בדולרים (ראו את הערת השער בהערות המתרגם).

מקור: המכתב פורסם ב־26 בנובמבר 2026 בשעה 21:16 שעון יפן (14:16 שעון ישראל) כמאמר ברשת X, בחשבון @whyyoutouzhele (שם החשבון: 李老师不是你老师), שציין כי הוא מפרסם אותו לבקשת שיואה ג'יאן:

https://x.com/whyyoutouzhele/status/2125926580216033348

המחבר אישר באותו יום, בשעה 21:51 שעון יפן, בחשבון @xueJianXwia (שם החשבון: 薛健 xue Jian): "信是我写的。" ("את המכתב כתבתי אני.")

https://x.com/xueJianXwia/status/2125935564176388472

מר שי ג'ינפינג (习近平),

שלום רב,

שני דורות, שני גורלות

שמי שִׁיוּאָה ג'יאן (薛健). נולדתי ביום העשרים בחודש השנים־עשר של לוח השנה הירחי לשנת 1989, הוא 16 בינואר 1990 לפי הלוח הגרגוריאני, למשפחה רגילה

בעיירה קטנה בצפון מחוז ג'יאנגסו (江苏). כיום אני יו״ר קבוצת ג'יאנגסו וונפנג (江苏文峰集团) ובעל השליטה בפועל בחברת וונפנג (文峰股份), חברה ציבורית הנסחרת בשוק מניות ה־A [שוק המניות המקומי של סין].

ב־1999 החל בית הספר שלי ללמד מחשבים, וזמן קצר אחר כך נפתח בעיירה שלנו האינטרנט קפה הראשון.

באותה שנה פתחתי את חשבון ה־QQ הראשון שלי [QQ: שירות המסרים המיידיים של חברת טנסנט (腾讯), שהושק ב־1999 והפך לימים לנפוץ ביותר בסין]. למדתי לשחק משחקים ברשת, והתחלתי לשוחח באינטרנט עם אנשים מכל קצות הארץ.

באותה שנה חזרה מקאו (澳门) לסין [מקאו, שהייתה תחת ממשל פורטוגלי, הועברה לסין ב־20 בדצמבר 1999]. אני עדיין זוכר את השיר שהמורה לימד אותנו לשיר: "הידעת כי 'Macau' אינו שמי האמיתי? זמן רב מדי אני רחוק ממך, אמא!" [שורה מתוך "שיר שבעת הבנים: מקאו", שירו של המשורר ון אי-דואו (闻一多) משנת 1925, שהולחן בסוף שנות ה־90 והושר רבות בתקופת ההעברה].

באותה שנה הייתי בן 9.

שנתיים לאחר מכן, ב־2001, הצטרפה סין לארגון הסחר העולמי (WTO).

ב־1962 הודח אביך, שי ג'ונגשון (习仲勋) [וותיק המהפכה וסגן ראש הממשלה, שהודח מתפקידו ב־1962 ובילה כ־16 שנים בחרפה, במעצר ובגלות פנימית]. מאז עברו עליך ועל משפחתך תהפוכות קשות.

באותה שנה היית גם אתה בן 9.

ב־1966, בגלל אביך, הועמדת בבית הספר ל"ישיבת מאבק" [גינוי פומבי, לעתים קרובות אלים, שנועד להשפיל את מי שהוצגו כאויבי המהפכה בתקופת מהפכת התרבות, 1966–1976]. שאלת אז את המורה שלך מדוע כל זה קורה.

באותה שנה היית בן 13.

ב־2003 קראתי ברשת על מה שקרה בשנים 1959–1962. בהתחלה לא האמנתי שבסין מתו פעם ברעב עשרות מיליוני בני אדם [הרעב הגדול של 1959–1962,

הקשור למבצע "הקפיצה הגדולה קדימה" של מאו דזה-דונג (毛泽东) בשנים 1958–1962]. התווכחתי עם אנשים ברשת: למה שמישהו יעדיף למות ברעב בביתו ולא לצאת לחפש אוכל? מאוחר יותר אישרו לי בני משפחה מבוגרים ומורה ותיק בבית הספר שהדבר אכן קרה.

באותה שנה הצליחה טיסת החלל המאוישת שנג'ואו 5 (神舟五号) [טיסת החלל המאוישת הראשונה של סין].

באותה שנה הייתי גם אני בן 13.

ב־1968, שוב בגלל אביך, כמעט נשלחת למוסד לעבריינים צעירים.

ב־1969 נשלחת לכפר ליאנגג'יאחה (梁家河) לעבוד בשדות כ"צעיר שנשלח לכפר" [בתקופת מהפכת התרבות נשלחו מיליוני בני נוער עירוניים לאזורים כפריים עניים כדי "ללמוד מהאיכרים"; ליאנגג'יאחה הוא כפר במחוז שאאנשי (陕西), ושי התגורר בו כשבע שנים במערת מגורים]. היית אז רק בן 15.

אני, באותו גיל, חייתי בעידן של פתיחות, סובלנות וחופש. בכל ערב הסתובבתי עם החברים באינטרנט קפה ושיחקנו משחקים. מהרשת שאבתי עוד ועוד מידע.

באותה תקופה צפיתי ברשת בסרט התיעודי על מלחמת ההתנגדות ליפן, "כל שעל אדמה, כל טיפת דם" [סדרה תיעודית מטאיוואן (台湾) על מלחמת סין–יפן השנייה, 1937–1945]. ממנו למדתי שצבא הלאומנים [כוחות ממשלת הקוומינטנג (国民党) של צ'יאנג קאי-שק (蒋介石), שהובסו מאוחר יותר בידי הקומוניסטים ונסוגו לטאיוואן] איבד במלחמה נגד יפן יותר מ־3.2 מיליון הרוגים ופצועים. זה סתר את הסיפור על "אי־התנגדות" שסיפרו ספרי הלימוד. מאוחר יותר הפכו ההברזות מבית הספר ומהשיעורים לשגרה. הייתי צעיר ושובב, עברתי כמה בתי ספר תיכוניים, ובסופו של דבר לא למדתי באוניברסיטה. בסביבות גיל עשרים התחלתי לעשות עסקים. בתמיכת משפחתי התחלתי מעסקים קטנים, וצעד אחר צעד הגעתי למקום שבו אני נמצא היום.

ב־2018 הובלתי את רכישת קבוצת ג'יאנגסו וונפנג ומוניתי ליו״ר הקבוצה.

ביום הראשון בתפקיד אמר לי אחד מעמיתיי בחברה:

"אתה עכשיו הצעיר ביותר מבין ראשי 500 החברות הפרטיות הגדולות בסין. החברה שלנו עדיין נמצאת שם במקום ה־400 ומשהו."

אמרתי לו:

"מעכשיו אל תזכיר את זה יותר, לא בתוך החברה ולא מחוצה לה. נמשיך לעבוד קשה ונתקדם אל החלום להיכנס לרשימת 500 החברות הגדולות בעולם."

הוא לא ידע שבאותו רגע לא חשתי שום שמחה. חשתי רק פחד.

באותה שנה תיקנת את החוקה [התיקון של 2018 ביטל את מגבלת שתי הכהונות בתפקיד נשיא המדינה]. באותה שנה גם קידמת את הרפורמה במערכת הפיקוח הממלכתית, וחוק הפיקוח נכנס רשמית לתוקף.

ב־2018 החלו חברים בסביבתי להיעצר, זה אחר זה, בליוג'י (置留) [מעצר מכוח חוק הפיקוח של 2018, שמבצעות ועדות הפיקוח הממלכתיות הפועלות יחד עם גופי המשמעת של המפלגה. הוא מכוון בעיקר לנושאי משרות ציבוריות, אך בתיקי שוחד עשוי לחול גם על אנשים פרטיים. הוא פועל מחוץ להליך הפלילי הרגיל, ולפי דיווחים רבים אינו כולל גישה לעורך דין. החוק המקורי קבע תקופה מרבית של שישה חודשים. תיקון שנכנס לתוקף ב־1 ביוני 2025 מאפשר תקופות ארוכות יותר במקרים חמורים מסוימים]. כל אחד מהם הוחזק לבדו בחדר במשך חודשים ואף יותר. בכל יום חויבו לשבת על שרפרף שמונה שעות בלי לזוז. איימו עליהם שאם לא ישתפו פעולה, יטפלו במשפחותיהם. לפעמים איש לא החליף איתם מילה במשך חודש, ואף במשך כמה חודשים. החלו להופיע הרשעות שווא ועיוותי דין.

ממקורות פומביים קראתי שהועמדת לישיבת מאבק כשהיית בן 13.

אינני יודע איזה פחד עברת אז. אבל ב־2018 חשתי עד עומק נפשי עד כמה שביר גורלו של אדם יחיד מול כוח פוליטי עצום.

אני מספר לך כאן על שנות התבגרותי, שעברו בעידן שונה משלך, משום שאני רוצה לומר לך:

גדלנו בתקופות שונות. הדורות שגדלו אחרי דורך עומדים מול עולם שונה מזה שעמד מול דורך. גם הציפיות שלנו מהחיים שונות.

אינך יכול לדרוש מאיתנו לחיות כפי שחייתם אתם בעבר. עוד פחות מכך אתה יכול לדרוש מהמדינה כולה לחזור אל הימים שלפני 1978 [השנה שבה השיק דנג שיאופינג (邓小平) את מדיניות "הרפורמה והפתיחה", המפנה של סין לכלכלת שוק].

זה אינו מציאותי. זה גם אינו אפשרי.

מתקווה לאכזבה

ב־2014 הכרתי את רן ז'יקיאנג (任志强) [יו״ר לשעבר של קבוצת הואיואן (华远集团), חברת נדל״ן בבעלות המדינה, שפרש ב־2014; בנו של סגן שר מסחר לשעבר; מבקר בוטה שכונה בסין "רן התותח"].

שאלתי אותו אז:

"האם סין תהפוך בעתיד למדינה שבאמת מקיימת שלטון חוק, מגינה על קניין פרטי ומבטיחה חירות? האם יהיו רפורמות כאלה?"

הוא ענה לי:

"כן. כי רק כך תוכל המדינה הזאת ליהנות משלום ויציבות לאורך זמן."

מאוחר יותר השתתפנו יחד בפעילות ההתנדבותית לשמירת הסביבה של האגודה האקולוגית אלשה (阿拉善SEE生态协会) SEE [Society of Entrepreneurs and Ecology: ארגון לשמירת טבע שהקימו יזמים סינים ב־2004, במקור כדי להיאבק במדבור באזור אלשה שבמונגוליה הפנימית (内蒙古)]. הוא זה שהמליץ לי להצטרף לארגון. עבדנו שם יחד שנים רבות, ופרשתי מהאגודה רק אחרי שעברתי לחו״ל. ובכל זאת, לעומת המהלך רחב ההיקף שלך, איסור הדיג לעשר שנים בנהר היאנגצה (长江), מה שעשינו אנחנו אינו ראוי לאזכור.

פעם אחת שאלתי אותו:

"המערכה של וואנג צ'ישאן (王岐山) נגד השחיתות [וואנג, בעל ברית קרוב של שי, הוביל את המערכה כראש מנגנון המשמעת של המפלגה בשנים 2012–2017]: האם זה מאבק אמיתי בשחיתות, או חיסול יריבים?"

הוא אמר:

"ודאי שזה מאבק אמיתי בשחיתות. המטרה היא להציל את העם ואת המדינה."

שאלתי אותו שוב:

"הוא לא חושש שיום אחד יקרה לו מה שאומר הפתגם, 'לאחר שניצודו כל הציפורים, גונזים את הקשת' [ניב סיני: משרת נאמן שסיים את תפקידו מושלך הצדה, או מושמד]?"

הוא אמר:

"לא."

באותה שנה המליץ וואנג צ'ישאן על ספר על המהפכה הצרפתית [לפי דיווחים רבים, "המשטר הישן והמהפכה" של אלכסיס דה טוקוויל, שוואנג המליץ לפקידים לקרוא].

אחרי שקראתי אותו שאלתי את רן ז'יקיאנג:

"הטענה של הספר הזה היא בדיוק שבעלי השלטון לעולם אינם עושים רפורמה מיוזמתם, לא?"

רן ז'יקיאנג אמר לי:

"אתה לא מבין. בלי רפורמה, לאף אחד אין דרך מילוט."

ב־2018 דיברתי שוב עם רן ז'יקיאנג על וואנג צ'ישאן.

שאלתי אותו:

"האם בכל זאת יושלך וואנג צ'ישאן הצדה כשהקשת תיגנז? האם ייעצר?"

הפעם שינה רן ז'יקיאנג את טעמו.

הוא אמר:

"מוטב לו שימות ממחלה בהקדם, ויחסוך מעצמו את ההשפלה בעתיד."

ב־2019 קיבלתי מרן ז'יקיאנג בוויצ'אט (微信) מאמר שכתב ובו ביקורת על וואנג צ'ישאן.

במאמר, בלשון חריפה, האשים את וואנג צ'ישאן בבגידה ברפורמה, בעם ובהיסטוריה, וכינה אותו פושע היסטורי נגד האומה הסינית.

שאלתי אותו פנים אל פנים:

"הראית את המאמר הזה לוואנג צ'ישאן?"

הוא אמר שמאז שנענש ב־2016 על דבריו בעניין "שם המשפחה של תקשורת המפלגה הוא המפלגה" [ב־2016 הכריז שי ג'ינפינג שכלי התקשורת של המדינה חייבים לשרת את המפלגה; רן שאל בפומבי אם אין עליהם לשרת דווקא את העם, ונענש בידי המפלגה], וואנג צ'ישאן חדל ליצור איתו קשר ונמנע מלפגוש אותו.

מאז לא נפגשו עוד, ולא היה ביניהם שום קשר.

אבל הוא סיפר שפנה למזכירו של וואנג צ'ישאן, לי שיאוהונג (黎晓宏), וביקש שיעביר לו את המאמר. אם לי העביר אותו, לא ידוע.

המאמר הזה נמצא בידי צוות החקירה המיוחד שטיפל אז בתיק של רן ז'יקיאנג. אפשר לאמת את העניין גם מול לי.

ב־2020 פרצה המגפה.

באותה תקופה כתב רן ז'יקיאנג מאמרים רבים. אחד מהם מתח ביקורת עליך.

גם אותו קיבלתי בוויצ'אט.

שאלתי אותו:

"למי עוד שלחת אותו?"

הוא אמר:

"לכמה חברים."

בהמשך הוא נעצר.

במשך זמן מה חשבתי שגם אני אעצר.

כי באותה עת אדם נוסף שקיבל את המאמר, דונג גואוצ'יאנג (董国强), אחד מסגני היו״ר של אלשה, נעצר בשל העניין הזה באישומים כלכליים. לימים נגזרו עליו עשר שנות מאסר.

כששמעתי שעל רן ז'יקיאנג נגזרו 18 שנות מאסר, ועל בנו תשע שנים, משהו בתוכי קרס. ככל הידוע לי, צוות החקירה הבטיח שאם יודה, ישחררו את בנו. ממשלה צריכה לעמוד במילתה.

חשבתי: בן "הדור האדום השני" [צאצא של בכיר מתקופת המהפכה] מקבל 18 שנה רק משום שכתב מאמר ביקורת אחד.

אז מה ערכנו אנחנו, יזמים פרטיים שצמחו מלמטה, בלי שום קשרים?

מאז לא היו לי עוד חלומות עסקיים.

הרגשתי שבמוקדם או במאוחר לא אוכל להחזיק בחברה.

הרגשתי אפילו שכל מה שעמלתי עליו בסין חסר משמעות.

בתחילת 2022 הייתי בשנגחאי (上海).

בתקופת המגפה הייתי סגור בבית ובמשרד [באביב 2022 הוטל על שנגחאי סגר כולל], ובמשך יותר מחודש לא יכולתי לצאת כרגיל.

בכל יום ראיתי בקבוצות הצ'אט ידיעות מכל הסוגים. ראיתי שכנר חולה, שלא יכול היה להגיע לבית החולים לטיפול כימותרפי ולא עמד בכאביו, שם קץ לחייו בקפיצה מבניין. ראיתי שאחות חולה מתה, משום שבלי תוצאת בדיקת קורונה לא הורשתה להיכנס לטיפול בבית החולים שבו עבדה בעצמה. ראיתי אם נושאת את ילדה בזרועותיה ובוכה, עוברת מדלת לדלת לאורך הרחוב ומתחננת לתרופה נגד הצטננות כדי להציל את ילדה הקודח.

באותו רגע הבנתי למה בשנים 1959–1962 מתו כל כך הרבה אנשים ברעב בלי לעזוב את בתיהם: הם לא יכלו לעזוב.

בימים רגילים מבוצעים בשנגחאי אלפי ניתוחים ביום. יש בה חולים שזקוקים באופן קבוע לטיפולים חיוניים כמו הקרנות, כימותרפיה ודיאליזה. מה קרה בשנגחאי באותה חצי שנה, ומה קרה בכל המדינה באותן שלוש שנים, אתה יכול לשער.

כילד גדלתי לצלילי "על שדות התקווה" של הגב' פנג לי-יואן (彭丽媛) [שיר עממי אופטימי משנות ה־80 המהלל את הכפר בעידן הרפורמות, שהביא לפרסומה של פנג, זמרת ורעייתו של שי]. כמבוגר, תחת שלטונך, מצאתי את עצמי חי בערבות הייאוש. שרידי האשליה האחרונים שעוד החזקתי בהם נעלמו כליל באותה תקופה.

באותה שנה אובחן אבי כחולה בסרטן קיבה בשלב מתקדם. מאחר שהכול היה בסגר, לא הייתה שום אפשרות לטפל בו או לנתח אותו. הוא נאלץ לנסוע ליפן לניתוח, ושם הוסרה כל קיבתו.

באפריל החלטתי סופית לעזוב את סין.

באותה שנה גם שמעתי דיווחים על דברים שאמרת בישיבת הפוליטביורו (政治局) על "הסדרת ההון" ועל המגזר הפרטי.

אחד החברים סיפר לי שהזכרת שלוש דוגמאות שליליות: לי קה שינג (诚嘉李), ג'ק מא (马云) ושו ג'ייאיין (许家印) [בהתאמה: איל ההון המוכר ביותר של הונג קונג (香港), ממייסדי עליבאבא (阿里巴巴), ומייסד חברת הנדל״ן אוורגרנד (大恒) שקרסה]. לדבריו, אתה סבור שקיים פער יסודי בין היזמים הפרטיים בסין לבין "הכוונה המקורית והשליחות" [סיסמה מפלגתית על אידיאלי היסוד של המפלגה] של המפלגה הקומוניסטית הסינית (中国共产党).

כששמענו את הדברים האלה, נתקפנו צמרמורת.

באותו רגע התחזקה בי עוד יותר הוודאות שלא אוכל עוד לחזור לחיות באותה מדינה בשלווה, כפי שחייתי בעבר.

מה שעבר עליי ומצוקתה של קבוצת וונפנג

ב־2023 הלך לעולמו ביפן מר ג'נג יונגגאנג (郑永刚), יזם ממחוז ג'ג'יאנג (浙江) [מייסד קבוצת שאנשאן (杉杉集团)]. אולם האבלים הוקם בטוקיו.

פרסמתי כמה שורות במומנטס של ויצ'אט [WeChat Moments: הפיד החברתי של ויצ'אט, בדומה לפיד של פייסבוק, הגלוי לאנשי הקשר].

קראתי לממשלה להפסיק לעצור יזמים פרטיים כרצונה.

אמרתי שלאנשים כמונו לא כל כך חשוב כמה הון אישי יש לנו.

אנחנו רוצים שהמדינה תהיה טובה יותר.

קראתי לממשלה לשוב אל מדיניות היסוד הלאומית של רפורמה ופתיחה, ולהעמיק את הרפורמה במערכת הפוליטית.

אחרת, כולנו ניפול בסופו של דבר לתהום ללא תחתית.

למחרת היום שבו פרסמתי את הפוסט, קיבלתי שיחות טלפון מאנשי החברה ומפקידים מקומיים.

הם סיפרו לי שצאי צ'י (蔡奇) ולי שולייי (李书磊) [שני בכירים במפלגה: צאי צ'י, חבר הוועדה המתמדת של הפוליטביורו, ולי שולייי, חבר הפוליטביורו וראש מחלקת התעמולה המרכזית] נתנו כל אחד הנחיה בכתב בעניין. ההנחיות הועברו דרג אחר דרג עד למחוז ג'יאנגסו ולעיר נאנטונג (南通) [העיר שבה פועלת וונפנג]. אחר כך הגיעה לחברה משלחת בראשות פקידים ממחלקת התעמולה של ועדת המפלגה המחוזית.

אנשי החברה אמרו לי שלמען החברה אני חייב להודות בטעותי.

לכן שלחתי לעמיתיי בחברה, בוויצ'אט, הודעה כתובה שבה הודיתי בטעותי.

אבל ביום השלישי נחסמו בכל זאת המומנטס שלי ואפשרות השיחות הקבוצתיות שלי בוויצ'אט.

באותו רגע התמלאתי זעם והשפלה.

לא הבנתי למה אזרח מן השורה שמביע דאגה לעתיד ארצו צריך לעבור דבר כזה.

מאוחר יותר השקעתי בחו"ל בפיתוח פלטפורמות תקשורת חברתיות מבוזרות. אחת מהן נקראת Mosavi.

אני מקווה שיום אחד איש לא יוכל עוד לחסום כרצונו את הפיד שלי, לחסום את החשבון שלי ולשלול ממני את זכותי להביע את דעתי כרגיל. אני גם מקווה שיום אחד שום ממשלה לא תוכל עוד לחסום כרצונה את הפיד של אזרח מן השורה, או לחסום חשבון של אזרח כלשהו. לכל אזרח צריכה להיות הזכות להביע את דעתו כרגיל.

בספטמבר 2024 סיפרה לי בתו של רן ז'יקיאנג שכבר חודשיים אינה יכולה לבקר את אביה.

לפני כן יכלה לבקר אותו כרגיל מדי חודש, ולא פעם בחרתי ספרים כדי שתביא לו.

היא סיפרה לי שמחלת הערמונית שלו קשה מאוד: הוא צריך לקום לשירותים יותר מעשר פעמים בלילה. היא סיפרה גם שהוא סובל מאסתמה.

כששמעתי זאת, לא היה לי מנוח.

לכן כתבתי במומנטס וביקשתי מהרשויות הנוגעות בדבר להעניק לרן ז'יקיאנג את הטיפול הרפואי המגיע לו ולשחרר אותו מטעמים רפואיים.

באותה עת כתבתי כמה דברים חריפים מאוד.

אמרתי שאם רן ז'יקיאנג ימות בכלא, אתבע דין וחשבון מכל מי שהיה מעורב בתיק שלו, ולו גם בקצה תבל, ודם ייפרע בדם.

כוונתי המקורית הייתה שיקבל טיפול ויוכל להתאחד עם משפחתו.

מאוחר יותר פרסמה גם בתו מכתב פתוח אליך.

לאחר מכן החלו הרשויות הנוגעות בדבר לחקור אותי.

מתחילת 2025 נחקרה גם החברה ברציפות. במקביל זומנו כמה מחבריי לשעבר בסין, זה אחר זה, ל"שיחות" אצל גופים שונים באזורים שונים.

עד סוף 2025, אחרי כמעט שנה של חקירה רצופה, חיה הנהלת החברה בפחד ובחרדה.

לכן החלטנו למכור.

נוסף על כך, העסק עצמו התקשה כבר שנים. הנכסים עתירי ההון של הקבוצה, כמו בתי מלון, הפסידו כסף מאז המגפה וקשה היה למכור אותם. ואילו התפעול השוטף של החברה עולה כסף בכל יום. האפשרות היחידה שנותרה לנו הייתה למכור מניות. כך יכולנו לגייס כסף להחזר הלוואות בנקאיות וריבית, לתשלום שכר העובדים ולכיסוי שאר ההוצאות השוטפות.

בפעם הראשונה ניסינו למכור 5% ממניות החברה הציבורית. חתמנו על הסכם עם הקונה, ובכל זאת חסמה את העסקה לשכת ג'יאנגסו של הוועדה הסינית לפיקוח על ניירות ערך (江苏证监局) [הסניף המחוזי של רשות ניירות הערך הסינית]. נאלצנו לבטל אותה.

באותה עת עמד שווי השוק של וונפנג, החברה הציבורית של הקבוצה, על 5 מיליארד יואן [כ־2.5 מיליארד ש״ח (כ־750 מיליון דולר)]. החברה החזיקה כמעט 900 אלף מ״ר של נדל״ן מסחרי בשנגחאי ובג'יאנגסו. סך נכסיה היה כמעט 6 מיליארד יואן [כ־3 מיליארד ש״ח (כ־900 מיליון דולר)], והונה העצמי 4 מיליארד יואן [כ־2 מיליארד ש״ח (כ־600 מיליון דולר)]. בחשבונותיה היו מזומנים בסך מיליארד יואן [כ־490 מיליון ש״ח (כ־150 מיליון דולר)]. החוב נושא הריבית שלה הסתכם בעשרות מיליוני יואן בלבד [כמה עשרות מיליוני ש״ח (כמה מיליוני דולרים)].

אחרי שהמכירה נחסמה, דיווחה הקבוצה במכתב לוועדת המפלגה ולממשלה העירונית של נאנטונג על מצב נכסיה והתחייבויותיה. היא ביקשה מהשלטון המקומי לתווך מול לשכת ג'יאנגסו של הרשות, כדי שיתירו לנו למכור את המניות בתנאי שוק.

החברה הצהירה במפורש: כל תמורת המכירה תשמש לפתרון הבעיות שהטרידו את רשויות ניירות הערך ולהחזר ההלוואות למוסדות הפיננסיים. כך יימנעו הפסדים מהמוסדות הפיננסיים, העובדים לא יאבדו את מקום עבודתם, הכנסות המס לא יאבדו, והחברה תוכל להמשיך לפעול כרגיל. כל הכסף יכול להיות מופקד בחשבון ייעודי תחת פיקוח, ואני עצמי לא אקח אגורה. אם העניין יטופל בתנאי שוק, לקבוצה עדיין יישארו נכסים, ואני אישית מוכן לוותר על כולם.

את אותה עמדה הצגתי גם בפני לשכת ג'יאנגסו של הרשות.

באותה עת היה קונה אחד מוכן לשלם 1.25 מיליארד יואן [כ־610 מיליון ש״ח (כ־190 מיליון דולר)] תמורת 20% ממניות החברה הציבורית שבידי הקבוצה, ועמם השליטה.

אבל אחרי שפנינו במכתב לשלטון המקומי, אמר לי בטלפון סגן מזכיר כללי של ועדת המפלגה של נאנטונג שהם אינם מקבלים בברכה את הקונה הזה.

בלית ברירה פנתה החברה לקונים אחרים משנג'ן (深圳), שהביאו עמם משאבים מתעשיית השבבים. הם הציעו 950 מיליון יואן [כ־470 מיליון ש״ח (כ־140 מיליון דולר)] תמורת 20% ועמם השליטה. הנחתי שהרשויות יאשרו.

אבל בדיוק במהלך התהליך הזה, מדצמבר 2025 עד אפריל 2026, נתקלה החברה שוב ושוב בהערמת מכשולים ובצעדים רגולטוריים נוספים מצד לשכת ג'יאנגסו של הרשות.

בד בבד עם חסימת המכירה, זימנה לשכת ג'יאנגסו שוב ושוב את משרד רואי החשבון ולחצה עליו להוציא לחברה חוות דעת ביקורת לא־סטנדרטית [כל חוות דעת שאינה חוות דעת נקייה ובלתי מסויגת]. בסוף אפריל הוטלה על החברה אזהרת סיכון "ST" [סימון "טיפול מיוחד" שהבורסות בסין מצמידות לחברות ציבוריות שיש להן בעיות פיננסיות, בעיות ביקורת או בעיות ממשל תאגידי; הסימון החמור יותר, "ST*", מסמן סכנת מחיקה מהמסחר]. מחיר המניה החל לרדת.

החברה שבה והסבירה את המצב לשלטון המקומי, אך לשכת ג'יאנגסו עדיין לא הסכימה.

אילו מנגנונים נוספים פעלו מאחורי הקלעים, אינני יודע.

בקיצור: לא נתנו למכור.

בסוף אפריל שינה הקונה את התנאים וביקש לרכוש 15% מהמניות, ועמם השליטה בחברה, תמורת 750 מיליון יואן [כ־370 מיליון ש״ח (כ־110 מיליון דולר)]. חתמנו על הסכם עסקה. הקונה שילם חלק מהתמורה, והודעת המכירה פורסמה בבורסה של שנגחאי (上海证券交易所).

באותו יום הודיעה לשכת ג'יאנגסו במפורש לבורסה של שנגחאי שיש לעצור את המכירה. העסקה שוב נאלצה להתבטל.

כבר אז אמרתי לשלטון המקומי, ללשכת ג'יאנגסו של הרשות ולבורסה של שנגחאי: אם ימנעו מהחברה באמצעים מנהליים למכור, החברה תקרוס ותפשוט רגל, ואני אכתוב מכתב פתוח לשי ג'ינפינג.

לאחר מכן ירדה מניית החברה ברציפות. שווי השוק של החברה הציבורית צנח מכ־5 מיליארד יואן לפחות מ־2 מיליארד יואן כיום [מכ־2.5 מיליארד ש״ח (כ־750 מיליון דולר) לפחות מ־מיליארד ש״ח (פחות מ־300 מיליון דולר)]. מוסדות פיננסיים החלו להגיש תביעות.

מיולי נכנסה החברה גם להליך חקירה רשמי נוסף. עד היום החברה עדיין נתונה בחקירה, ומכירת המניות עדיין מוגבלת.

אינני מבין מדוע יש להשתמש באמצעים מנהליים כאלה כדי לדחוף, צעד אחר צעד, אל קריסה ואל פירוק בפשיטת רגל חברה בעלת נכסים בהיקף 10 מיליארד יואן [כ־4.9 מיליארד ש״ח (כ־1.5 מיליארד דולר)] ובה כמעט 10,000 מקומות עבודה. הרי הכסף ממכירת המניות נועד מלכתחילה להחזר הלוואות למוסדות פיננסיים בבעלות המדינה. במצב הנוכחי, החברה תיאלץ להיכנס להליכי פירוק ולמכירה פומבית בצו בית משפט. אז המחיר עלול להיות נמוך מאוד, אולי רק כמה מאות מיליוני יואן [כמה מאות מיליוני ש״ח (כמה עשרות מיליוני דולרים)]. לעומת מחיר העסקה המקורי בתנאי שוק, ייתכן שתימכר בכ־800 מיליון עד מיליארד יואן פחות [כ־390–490 מיליון ש״ח (כ־120–150 מיליון דולר)].

מי מרוויח מכך בסופו של דבר?

מי שנפגעים הם המוסדות הפיננסיים בבעלות המדינה.

מי שמושפעים הם העובדים ומקומות עבודתם, וגם הכנסות המס המקומיות. בסופו של דבר מישהו עשוי לרכוש את החברה בזול במכירה פומבית בבית המשפט. אבל אין זו רק גזילת כסף ממני. זו גזילת כסף מהבנקים ומקופת המדינה.

לדעתי, הדרך הזאת לטפל בעניין שגויה ואינה הולמת.

גם אם הרשויות צריכות לטפל בי אישית, אסור להן לפגוע בחברה כולה ובעובדים מן השורה. הם חפים מפשע. אין להם מושג מה אמרתי או עשיתי בחו״ל, ואין בידם להכריע בדבר דבריי ומעשיי האישיים. וחוץ מזה, אני חי בחו״ל כבר כמעט חמש שנים.

אני מקווה שתורה לרשויות הנוגעות בדבר, או לשלטון המקומי, לטפל בעניינה של קבוצת וונפנג כחוק וכראוי. אם תואיל לבדוק את העניין, אני מבקש גם שלא תאשים אף אחד מהפקידים שטיפלו בו. כל שאני מבקש הוא שענייני החברה יטופלו כראוי.

נולדתי למשפחה רגילה וגדלתי בעידן הרפורמה והפתיחה.

תמיד חשתי הכרת תודה לעידן ההוא, שנתן לאנשים רגילים הזדמנות לשנות את גורלם. אני יכול לקבל שכל נכסיי בסין יתאפסו, ובזה ייסגר החשבון בינינו. אבל אינני יכול לקבל שהרשויות יביאו באמצעים מנהליים לקריסת החברה, יגרמו להתחייבויותיה לעלות על נכסיה ויגררו איתה אחרים.

אנא אפשר לרן ז'יקיאנג לקבל את הטיפול המגיע לו

אני מבקש ממך שוב לשחרר את רן ז'יקיאנג מטעמים רפואיים.

לאחרונה סיפרה לי בתו של רן ז'יקיאנג שלאביה קשה לפעמים אפילו לדבר בטלפון. מצבו הבריאותי אינו יציב: יום טוב, יום רע.

מר שי ג'ינפינג, גם לך יש בת.

אנא נסה לראות את הדברים מן הצד השני.

רן ז'יקיאנג כתב מאמר ומתח עליך ביקורת בכמה משפטים.

המחיר ששילם על כך כבר גבוה די והותר.

כמי שמתבונן מן הצד, קראתי כמה פעמים את המאמר שמתח עליך ביקורת ולא מצאתי בו שום דבר מיוחד. למחרת כבר לא זכרתי מה נכתב בו.

אני מפציר בך שוב: תן לו הזדמנות להשתחרר מטעמים רפואיים, כדי שיוכל לקבל טיפול ולהתאחד עם משפחתו.

אם תעשה זאת, נזכור את החסד הזה. וכשתבוא ההזדמנות, ודאי נשיב חסד תחת חסד.

הסיכונים שעומדים בפני כלכלת סין

עכשיו ברצוני לדבר איתך על מצבה הנוכחי של כלכלת סין.

ראשית, החזית החיצונית. מאז 2024 ביצעה ארה״ב כמה סבבים של התאמות מכס על סחורות סיניות.

במקביל, יבוא חיוני, כמו אנרגיה, מוליכים למחצה, חומרי גלם ומוצרים חקלאיים, מחייב עוד ועוד דולרים. בעבר יכלה סין לייבא אנרגיה ביואן במסגרת הסחר עם מדינות כמו איראן וונצואלה.

עכשיו גם היצוא וגם היבוא נתונים בלחץ.

נכון, נתוני היצוא הרשמיים מציגים תמונה מרשימה במיוחד. אבל ככל הידוע לי, הם אינם תואמים את המציאות. די שתשאל את הבנק המרכזי אם יתרות המט״ח הזמינות כרגע גדלו או קטנו בהשוואה לתקופה המקבילה אשתקד.

מתחילת השנה הועלו מחירי הדלק בסין פעמים רבות. מחירי הבנזין והסולר עלו בסך הכול ביותר מ־20%.

לאחרונה הופיע במקומות רבים מחסור מסוכן בסולר.

סוכנות הידיעות רויטרס דיווחה השנה כמה פעמים ששיעור הניצולת הממוצע של בתי הזיקוק המקומיים בשאנדונג (山东) [בתי זיקוק עצמאיים בבעלות פרטית, המכונים "קומקומים"] הוא 50% בלבד, וכי יש מחסור חמור באספקת נפט גולמי.

אבל אספקת הנפט הגולמי בשוק הבינלאומי יציבה. אז איפה הבעיה?

לדברי אנשים בענף, סין עלולה להתמודד בשנה הקרובה עם בעיה חמורה ביותר באספקת אנרגיה.

ועכשיו החזית הפנימית. מחירי הנדל״ן ברחבי סין ירדו בכ־50% מהשיא. שוויו הכולל של הנדל״ן התכווץ בכ־200 טריליון יואן [כ־98 טריליון ש״ח (כ־30 טריליון

דולר)].

אפשר לשער אילו השלכות יהיו לכך על המערכת הפיננסית כולה.

ועכשיו התעסוקה והביטחון הסוציאלי.

לפי הנתונים הרשמיים, מספר המועסקים בסין ב־2025 היה 725 מיליון.

ברבעון הראשון של השנה הגיע מספר העוסקים ב"תעסוקה גמישה" [עבודה זמנית, לא פורמלית ומזדמנת] ל־320 מיליון, לפי הנתונים הרשמיים. בהתחשב במגמה הכלכלית הנוכחית, ייתכן שהמספר האמיתי כבר עבר את 400 מיליון.

רבים מהם אינם שונים במהותם מן המובטלים ומן המובטלים למחצה. מי שמסתכל רק על שיעור האבטלה העירוני הרשמי לפי הסקרים אינו רואה את מצב התעסוקה האמיתי בסין.

לפי נתוני גלונגחוי (格隆汇) [פלטפורמת מידע פיננסי סינית], במשך עשר שנים ויותר מעתה ייצאו לגמלאות בממוצע כ־63 אלף איש ביום. במקביל, מספר רב של אנשים מפסיקים מדי יום לשלם דמי ביטוח סוציאלי. מצד אחד, יותר ויותר אנשים מקבלים תשלומי פנסיה. מצד אחר, פחות ופחות ממשיכים לשלם.

מתחילת השנה ראיתי ברשת ידיעות מפוזרות על כך שבצפון־מזרח סין (东北), ואפילו בשאנדונג, תשלומי הפנסיה לא שולמו בזמן.

לאחרונה החלו גם רשויות כוח האדם והביטחון הסוציאלי להדק את גביית דמי הביטוח הסוציאלי מהעוסקים בתעסוקה גמישה. במקומות מסוימים אף החלו לגבות רטרואקטיבית דמי ביטוח מן העבר. אבל לעומת הגירעון העצום בקרנות הביטוח הסוציאלי, זו טיפה בים.

חמור מכך, בעיית החובות של משקי הבית הולכת ומחמירה.

בלומברג דיווחה שבתחילת השנה היו יותר מ־120 מיליון בני אדם בפיגור בהחזר הלוואות אישיות. אבל לדברי חברים בענף הפיננסים, המספר האמיתי גבוה הרבה יותר.

ועכשיו המצב התקציבי של השלטון המקומי.

תקציבי השלטון המרכזי וכל 31 היחידות המנהליות ברמת המחוז מצויים בגירעון. אם מביאים בחשבון את כל סוגי החובות הנסתרים של השלטון המקומי, המצב האמיתי חמור הרבה יותר ממה שמשקפים הדוחות הפומביים.

אפילו בג'יאנגסו, בג'ג'יאנג ובשנגחאי, שבעבר נהנו מאיתנות פיסקלית, יש מצוקה תקציבית. בחלק מהרובעים והנפות קשה לשלם את משכורות עובדי המדינה. כמה נפות בצפון ג'יאנגסו (苏北), שכלכלתן חלשה מזו של דרום ג'יאנגסו (苏南), נותרו בלי ערוצי מימון מספיקים. הן אף גייסו כסף מהציבור בריבית גבוהה של 12%–15% כדי להמשיך לשלם לעובדי המדינה. בנפה אחת לבדה מדובר בעשרות מיליארדי יואן [עשרות מיליארדי ש"ח (כמה מיליארדי דולרים)] של גיוס כזה בריבית גבוהה. ובהשוואה לשאר המדינה, ג'יאנגסו היא כבר המקום הטוב ביותר.

ברחבי סין, בתי חולים, בתי ספר וחלק מהמוסדות הציבוריים בדרג המקומי מפגרים בתשלום המשכורות כדבר שבשגרה. השלטונות המקומיים בסין כבר נתונים במשבר תקציבי חמור מאוד, והמצב ממשיך להידרדר.

בכספים הציבוריים, בהשקעות, בצריכה, בנדל"ן, בתעסוקה, במערכת הפיננסית ובייצור התעשייתי יש בעיות חמורות, במידות שונות.

יש לי גם ספקות לגבי מה שנתוני היצוא משקפים באמת.

כלכלת סין ניצבת מול מצב הדומה לכשל רב־מערכתי, שבו כל כשל מעצים את האחרים.

בשיחות פרטיות עם חברים יזמים ועם כלכלנים, כולנו מודאגים יותר ויותר מכך שכלכלת סין מתקרבת לנקודת הסף של משבר מערכתי ועלולה לקרוס בבת אחת בתוך כשנה.

כמובן, מתי בדיוק זה יקרה ובאיזו צורה, רק אלוהים יודע.

אם הכלכלה הפרטית והכלכלה הריאלית ימשיכו להתכווץ, ומספר הגורמים הפועלים בשוק ימשיך לרדת, יהיה קשה יותר ויותר לקיים את המערכת כולה. אני קורא לך שוב: אנא הורה לשלטונות בכל הדרגים להפסיק להחזיק יזמים פרטיים

בליוג'י ולעצור אותם. המגזר הפרטי הוא עוגן ליציבות התעסוקה והחברה. הוא גם כוח חיובי לשינוי בדרכי שלום של החברה.

נוסף על כך, השלטונות המקומיים מחזיקים את עצמם בחיים בכך שהם לווים ללא הרף ממערכת הבנקאות, באמצעות חברות מקומיות בבעלות המדינה ופלטפורמות "צ'נגטואו" (城投) [תאגידי מימון של השלטון המקומי: חברות שהקימו השלטונות המקומיים כדי ללוות כסף מחוץ למאזניהם]. בסופו של דבר הסיכון ימחץ את המוסדות הפיננסיים. ומאחורי מערכת הבנקאות עומדים החסכונות של אין־ספור אנשים רגילים ואמינותה הפיננסית של המדינה כולה.

ברחבי סין יש עוד הרבה חברות מקומיות בבעלות המדינה כמו ג'והאי הואפה (珠海华发) ושנג'ן ונקה (深圳万科) [שתי קבוצות נדל"ן גדולות במחוז גואנגדונג (广东), שבשתיהן יש בעלי מניות מטעם השלטון המקומי]. אם באמת תתרחש חדלות פירעון חמורה, על פני הדברים זו תיראה כבעיה של גואנגדונג בלבד.

אבל האם השלטון המרכזי יכול לעמוד מן הצד?

אם בכל רחבי המדינה יגיע הרגע של ההתפרצות, השלטון המרכזי לא יוכל להישאר מחוץ לתמונה. וכשירצה לטפל בכך, כבר יהיה מאוחר מדי.

כמובן, הבנתי מוגבלת.

אני מציע שתכנס כמה אנשים שבאמת מבינים בכלכלה, בכספי ציבור ובפיננסים, ותקיים איתם ישיבה רצינית.

אבל עליך לחייב את משרד האוצר, את הרגולטורים הפיננסיים ואת הגופים הנוגעים בדבר לרכז את הכול: את המצב התקציבי בפועל בכל אזור, את הפערים התקציביים, את חובות החברות המקומיות בבעלות המדינה, את החובות הנסתרים, את החובות האבודים האמיתיים של המוסדות הפיננסיים, ואת המט"ח שהבנק המרכזי יכול להשתמש בו בפועל.

תן להם להעריך, על סמך נתונים אמיתיים, מתי תעמוד המערכת הכלכלית כולה בפני סיכון מערכתי חמור אם המצב יימשך כפי שהוא.

אם המסקנות שלהם יהיו שונות ממה שאתה שומע עכשיו, או אפילו קרובות לחששותיי, אני מקווה שתשקול ברצינות את ההצעה הבאה.

הצעה לשינוי בדרכי שלום

אני מציע שתעמוד בראש הקמתה של ועדת חירום לאומית, באישור הוועד המרכזי (中央委员会) [הוועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית, הגוף הרשמי העליון שלה בין ועידות המפלגה], כדי לקדם שינוי בדרכי שלום.

ראשית, יש לפרסם לציבור, בשלמות ככל האפשר, את ספרי החשבונות האמיתיים של המדינה, את חובות השלטון המקומי, את התחייבויות החברות בבעלות המדינה, את הסיכונים במוסדות הפיננסיים ואת הלחצים הכלכליים שהמדינה ניצבת בפניהם כעת.

שאזרחי המדינה יידעו באיזה מצב נמצאת מדינתנו באמת.

לאחר מכן תוביל הוועדה, בתוך פרק זמן מוגדר, את ניסוחה של חוקה חדשה, ותחזיר את השלטון לעם.

לוועדה אפשר לקבוע תקופת מעבר של שנה עד שנתיים. בתקופת המעבר תצטרך לוותר על תפקידי ההנהגה הראשיים במפלגה ובמדינה, ולהעביר את סמכויות המפלגה והממשל לוועדת החירום הלאומית. אין בכך כוונה לפגוע בך או לקרוא עליך תיגר. המטרה היא שכל חלקי החברה יאמינו באמת בכנות השינוי בדרכי שלום.

עם זאת, מתוך התחשבות בביטחונך האישי, תוכל להמשיך לכהן בתקופת המעבר כיו״ר הוועדה הצבאית המרכזית (中央军委) [הגוף שמפקד על הכוחות המזוינים של סין], לתקופה זהה לזו של ועדת החירום הלאומית. מיום כניסתה של החוקה החדשה לתוקף, יועבר הצבא בה בעת לפעול במסגרת החוקה החדשה.

כך תוכל גם אתה להיות רגוע.

החוקה החדשה צריכה להגן באמת על הקניין הפרטי, לכונן שלטון חוק, להבטיח את חירויות האזרח, לבטל את האיסור על הקמת מפלגות ולהחזיר את כוח המדינה לידי

העם.

את החוקה החדשה יש להעמיד לדיון פומבי ולהתייעצות מלאה של כלל אזרחי המדינה.

במקביל, יש לכלול בחוקה החדשה סעיפי הגנה מיוחדים.

אתה והוועד המרכזי שבהנהגתך תחזירו מרצונכם את השלטון לעם, תעבירו מרצונכם את הכוח למשטר חוקתי חדש ותביאו את המדינה לשינוי בדרכי שלום. בהתחשב בכך, יינתנו לך, לבני משפחתך ולחברי הוועד המרכזי ערובות ביטחון מפורשות.

אפשר לקבוע בסעיף חנינה מיוחד שלא תוטל אחריות משפטית על מה שאירע בתקופות הכהונה בעבר.

כמובן, ההיקף וההליך המדויקים של החנינה, והשאלה כיצד לאזן אותה מול הזכויות החוקיות של קורבנות אחרים ומול הצדק המשפטי, יחייבו דיון נוסף בכל חלקי החברה. יהיה צורך לקבוע אותם בהליכים חוקיים.

במקביל, החוקה החדשה והסדרי המעבר חייבים להגן גם על זכויות התעסוקה החוקיות של יותר משבעה מיליון עובדי המדינה המכהנים כיום. אסור שעובדי מדינה מן השורה יאבדו לפתע את מקום עבודתם ואת פרנסתם רק משום שהשיטה הפוליטית השתנתה.

כמובן, את הרשעות השווא ועיוותי הדין של השנים האחרונות, ואת מי שהשתתפו ביצירתם, יש לחקור ולטפל בהם על פי החוק.

אבל כל חקירה וכל הליך להטלת אחריות חייבים להתנהל במסלול של שלטון החוק.

נניח שוועדת החירום הלאומית תמנה שבעה חברים.

ארבעה מהם תמנה אתה, מקרב אנשים שאתה סומך עליהם.

למשל צאי צ'י, וואנג שיאוהונג (王小洪), לי צ'יאנג (李强) ופנג לי-יואן [בהתאמה: חבר הוועדה המתמדת של הפוליטביורו, השר לביטחון הציבור, ראש הממשלה,

ורעייתו של שי].

את שלושת האחרים תציע החברה האזרחית.

למשל אישים בעלי השפעה ציבורית כמו רן ז'יקיאנג, ג'ימי לאי (黎智英) [מייסד העיתון ההונג־קונגי התומך בדמוקרטיה "אפל דיילי" (苹果日报), הנתון במאסר], או הגב' ליו שיה (刘霞), אלמנתו של מר ליו שיאובו (刘晓波) [זוכה פרס נובל לשלום לשנת 2010, שמת במשמורת המדינה ב־2017].

כמובן, אלה רק דוגמאות שעלו בדעתי באקראי. אין בהן כדי לומר שהם עצמם מוכנים להשתתף.

מי בדיוק צריך לכהן בוועדה, זאת אתה חופשי לחלוטין לשקול ברצינות.

אני מעלה את ההצעה הזאת לא משום שאני סבור שכל מה שקרה בעבר היה נכון.

אלא משום שאני מקווה שהמדינה הזאת תוכל להשלים, במחיר הנמוך ביותר האפשרי, שינוי של שיטת המשטר בדרכי שלום.

כדי שכולם יוכלו לראות עתיד של שלום.

כדי שהחוקה החדשה וסעיפי ההגנה המיוחדים יזכו להסכמה רחבה, אפשר להזמין אנשים מכל חלקי החברה לחתום יחד על הצהרה פומבית התומכת בהסדר המעבר בדרכי שלום ומבטיחה אותו.

ובכללם יזמים, אנשי רוח ואישי ציבור אחרים, בסין ומחוצה לה.

ובכללם כל הקבוצות המתנגדות למשטר בחו״ל: בני ארצנו מהונג קונג השוהים בחו״ל, הסטודנטים של דור 89 [דור תנועת הדמוקרטיה של כיכר טיינאנמן (天安门) ב־1989], אנשי פאלון גונג (法轮功) [חברי תנועה רוחנית האסורה בסין מאז 1999] ואחרים. כל עוד הם מקבלים את החוקה החדשה ואת הסעיפים המיוחדים, יש לקבל אותם בברכה.

יש לקבל אותם בברכה בשובם למולדתם, כדי שיגשימו את שאיפותיהם ויבנו את המדינה האידיאלית שבלבם. כך יוכל כל סיני וכל סינית לרדוף בדרכם שלהם אחר החלום הסיני שלהם.

לסין הגדולה והרחבה ראוי שיהיו די רוחב לב ונדיבות כדי להניח להם לנוע ולהמריא בחופשיות.

אפשר אפילו להזמין את האו"ם ומדינות נוגעות בדבר להעניק תמיכה בינלאומית הולמת למעבר בדרכי שלום ולשמש לו עדים, בתנאי שיכובדו ריבונותה של סין וזכותו של העם הסיני להכריע בעצמו בעתיד ארצו.

כל זה הוא רק מחשבה ראשונית שלי.

אני יודע שהיא בוסרית מאוד, ושיש בה דברים רבים הדורשים דיון ושיפור.

אני אומר בקול את מה שראיתי, את מה שאני חושש ממנו, ואת הרעיונות וההצעות שלדעתי יכולים לאפשר למדינה לעבור שינוי בדרכי שלום במחיר הנמוך ביותר. גם אם תסכים עוד היום, אני סבור שסיכויי ההצלחה של התוכנית הולכים וקטנים. כעת הם רק 30%, וחלון ההזדמנויות קצר מאוד.

אבל אני מקווה שתחשוב על כך ברצינות.

אני מקווה שיום אחד אראה אותך ואת משפחתך נוסעים לאירופה לצפות במונדיאל, ומטיילים ברחבי העולם.

אני מקווה שיום אחד בתך תוכל לשתף ברשתות החברתיות רגעים מאושרים שלך עם בנה או בתה.

אני מקווה שיום אחד רעייתך, הגב' פנג לי-יואן, תוכל לקיים קונצרט.

גם אנחנו נוכל לקנות כרטיסים ולבוא לשמוע אותה שרה.

ואתה תוכל להביא עמך חברים ותיקים כדי לעודד את רעייתך.

נשב באותו אולם.

ובלבו של איש מאיתנו לא יהיה פחד.

אני אפילו מקווה שיום אחד אפגוש אותך במקרה במסעדה באיזו פינת רחוב, או באיזה פארק.

נוכל לשבת יחד ולשתות כוסית.

לשוחח על השוני בין דור לדור, ועל ההבדל בין "הסנדק" של הדור הראשון לבין "הסנדק" של הדור השני, שאתה אוהב.

אני מקווה שמי שאפגוש אז יהיה זקן טוב לב ונעים הליכות, ולא שי ג'ינפינג של היום, שכל מי שמזכיר את שמו חש פחד.

אני מקווה שיום אחד כולנו כבר לא נחיה בפחד.

מר שי ג'ינפינג, אם אתה חש חרדה ואי־שקט, אני מציע שתנסה לשוחח עם אלוהים בלבך.

אין צורך בשום צורה מיוחדת, וגם לא בשום טקס.

תוכל לנסות לשפוך את לבך לפני אלוהים ולספר לו מה אתה חושב, מה מדאיג אותך ולמה אתה מקווה.

אם מחשבותיך ומשאלותיך טובות, אני מאמין שאלוהים ישמע את תפילתך.

בשנים האלה כעסתי, וגם כאבתי.

בגלל מה שעוללו לי, לחבריי ולחברה שלי, חשבתי פעם לנקום במי שפגעו בי.

אבל היום ברצוני לומר לך:

אני בוחר לסלוח ולמחול למי שפגעו בי.

איננני רוצה שהשנאה תימשך.

איננני רוצה שהדור הבא שלנו יחווה שוב את הפחד שחווה דורנו.

אתפלל לאלוהים שישמור על בריאותו של מר רן ז'יקיאנג וירחם עליו, כדי שיוכל לקבל את הטיפול המגיע לו ולהתאחד במהרה עם משפחתו.

מר שי ג'ינפינג, גם בעדך אני מתפלל.

אני מתפלל שאלוהים יעניק לך אהבה ורחמים, ויעניק לך חוכמה רוחנית,

כדי שתוכל לראות את מצבה האמיתי של המדינה הזאת, לראות את סבלם של האנשים הפשוטים ולראות את דרך השלום והצדק, ושיעזור לך לקבל את ההכרעה ההיסטורית הנכונה.

שיואה ג'יאן

טוקיו, בשעות הקטנות של הלילה, 21 בנובמבר 2026

הערות המתרגם

• **"הסנדק" של הדור הראשון והשני (父教一代和二代教父):** התרגום משאיר פתוחות את שתי הקריאות האפשריות. האחת היא שני הסרטים, "הסנדק" ו"הסנדק 2". השנייה היא שני הדורות של משפחת קורליאונה, ויטו ומייקל, מה שמהדהד את נושא הדורות במכתב. המקור קובע ששי אוהב זאת ("您喜欢的"). הדיווח ששי אוהב את הסרט נפוץ, אך מקורו בעדויות מיד שנייה, והמתרגם לא הצליח לאמתו במקור ראשוני.

• **השורה על מקאו:** תורגמה מן המקור הסיני, והמילה "Macau" נשארה באותיות לטיניות, כמו במקור. בהערה מצוינים רק שירו של ון אי-דואו משנת 1925 והלחנתו בסוף שנות ה־90. שם המלחין ושנת ההלחנה אינם מצוינים.

• **שם המחבר, 薛健:** נבחר הכתיב "שיואה ג'יאן", ובהופעה הראשונה ניקוד חלקי, "שִׁיוּאֶה". היו״ד אחרי השי״ן מקרבת את ההגייה להגייה הסינית ("Shüeh"). "ג'יאן" נכתב לפי הדפוס המקובל לצירופים כמו jiang ("ג'יאנג").

• **人制控实际:** תורגם "בעל השליטה בפועל", ולא "בעל המניות המרכזי". זהו מונח טכני בדיני ניירות ערך בסין, ואינו מציין בהכרח בעלות ישירה על רוב המניות.

• **型转 לעומת 渡过:** כדי לשמור על ההבחנה שבמקור, 型转 מתורגם לאורך כל המכתב "שינוי" ("שינוי בדרכי שלום", בכותרת, בכותרת המשנה ובגוף הטקסט). 渡过 מתורגם "מעבר" בלבד ("תקופת מעבר", "הסדרי המעבר", "הסדר המעבר בדרכי שלום"). המילה "מעבר" לא שימשה לתרגום 型转, כדי שלא יתערבבו שני המונחים.

• **置留 (ליוג'י):** המונח נשאר בתעתיק, עם הערה קצרה בהופעתו הראשונה. ההערה משקפת את התיקון משנת 2024 לחוק הפיקוח, שנכנס לתוקף ב־1 ביוני 2025. היעדר גישה לעורך דין מוצג כמצב שעליו דווח רבות, ולא כהוראת חוק מפורשת.

• **שערי החליפין:** הסכומים ביואן נשארים כבמקור. האומדנים בדולרים הם לפי שער משוער של דולר אחד ≈ 6.7 יואן (נובמבר 2026). האומדנים בשקלים הם לפי השער היציג של בנק ישראל לדולר, דולר אחד = 3.2930 ש״ח, מיום 27 בנובמבר 2026 (יום העסקים האחרון שלפני סיום התרגום; ב־28 בנובמבר, שהיה שבת, לא פורסם שער חדש). לבנק ישראל אין שער יציג ליואן הסיני; לפיכך חושב 1 יואן ≈ 0.4915 ש״ח (3.2930 חלקי 6.7). הסכומים מעוגלים.

על העותק הזה

האתר הרשמי: https://tokyoloveletter.org/he/ (mirrors: https://tokyoloveletter.org/mirrors.txt)

המפתח הציבורי של minisign: [MINISIGN-PUBLIC-KEY]

איך לוודא שזה האתר האמיתי: https://tokyoloveletter.org/he/verify/

לתשומת לבכם: במקומות מסוימים פתיחה, שמירה או העברה של התוכן עלולות להיות כרוכות בסיכון, והאתר אינו יכול להבטיח את ביטחונכם או שייפתח תמיד. החליטו בעצמכם.

האתר אינו מקבל תרומות. כל גיוס כספים בשמו הוא מזויף.

Tokyo Love Letter · tokyoloveletter.org